

پولس در افسس

¹ و چون آپولس در قرنتس بود، پولس درنواحی بالا گردش کرده، به افسس رسید. و در آنجا شاگرد چند یافته،² بدیشان گفت: آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟ به وی گفتند: بلکه نشنیدیم که روح القدس هست.³ بدیشان گفت: پس به چه چیز تعمید یافتید؟ گفتند: به تعمید یحیی.⁴ پولس گفت: یحیی البتّه تعمید توبه می‌داد و به قوم می‌گفت به: آن کسی که بعد از من می‌آید ایمان بیاورید، یعنی به مسیح عیسی.⁵ چون این را شنیدند به نام خداوند عیسی تعمید گرفتند،⁶ و چون پولس دست بر ایشان نهاد، روح القدس بر ایشان نازل شد و به زبانها متکلم گشته، نبوّت کردند.⁷ و جمله آن مردمان تخمیناً دوازده نفر بودند.

⁸ پس به کنیسه درآمده، مدّت سه ماه به دلیری سخن می‌راند و در امور ملکوت خدا مباحثه می‌نمود و برهان قاطع می‌آورد.⁹ اما چون بعضی سخت‌دل گشته، ایمان نیاوردند و پیش روی خلق، طریقت را بد می‌گفتند، از ایشان کناره گزیده، شاگردان را جدا ساخت و هر روزه در مدرسه شخصی طیرائس نام مباحثه می‌نمود.¹⁰ و بدین‌طور دو سال گذشت بقسمی که تمامی اهل آسیا چه یهود و چه یونانی کلام خداوند عیسی را شنیدند.¹¹ و خداوند از دست پولس معجزات غیرمعتاد به ظهور می‌رسانید،¹² بطوری که از بدن او دستمالها و فوطه‌ها برده، بر مریضان می‌گذاشتند و امراض از ایشان زایل می‌شد و ارواح پلید از ایشان اخراج می‌شدند.

¹³ لیکن تنی چند از یهودیان سیّاح عزیمه خوان بر آنانی که ارواح پلید داشتند، نام خداوند عیسی را خواندن گرفتند و می‌گفتند، شما را به آن عیسی که پولس به او موعظه می‌کند قسم می‌دهیم!¹⁴ و هفت نفر پسران ایشکیوا رئیس کَهته یهود این کار می‌کردند.¹⁵ اما روح خبیث در جواب ایشان گفت: عیسی را می‌شناسم و پولس را می‌دانم. لیکن شما کیستید؟¹⁶ و آن مرد که روح پلید داشت بر ایشان جست و بر ایشان زورآورد شده، غلبه یافت به حدّی که از آن خانه عربان و مجروح فرار کردند.¹⁷ چون این واقعه بر جمیع یهودیان و یونانیان ساکن افسس مشهور گردید، خوف بر همه ایشان طاری گشته، نام خداوند عیسی را مکرّم

الرسول بولس في افسس

¹ فَحَدَّثَ فِيمَا كَانَ أَبُلُوسٌ فِي كُورِنُوثُسَ أَنَّ بُولَسَ بَعْدَ مَا اجْتَارَ فِي التَّوَابِي الْعَالِيَةِ جَاءَ إِلَى أَفْسُسَ، فَإِذْ وَجَدَ تَلَامِيذَ قَالَتْ لَهُمْ: هَلْ قَبِلْتُمُ الرُّوحَ الْقُدُسَ لَمَّا آمَنْتُمْ؟ قَالُوا لَهُ: وَلَا سَمِعْنَا أَنَّهُ يُوحَدُ الرُّوحُ الْقُدُسُ.³ فَقَالَ لَهُمْ: فِيمَاذَا اعْتَمَدْتُمْ؟ قَالُوا: بِمَعْمُودِيَّةِ يُوَحَّنَا.⁴ فَقَالَ بُولَسُ: إِنَّ يُوَحَّنًا عَمَّدَ بِمَعْمُودِيَّةِ التَّوْبَةِ قَائِلًا لِلشَّعْبِ: أَنْ يُؤْمِنُوا بِالَّذِي يَأْتِي بَعْدَهُ، أَيْ بِالْمَسِيحِ يَسُوعَ. فَلَمَّا سَمِعُوا اعْتَمَدُوا بِاسْمِ الرَّبِّ يَسُوعَ.⁶ وَلَمَّا وَصَعَ بُولَسُ يَدَيْهِ عَلَيْهِمْ خَلَّ الرُّوحُ الْقُدُسُ عَلَيْهِمْ فَطَفِفُوا يَتَكَلَّمُونَ بِلُغَاتٍ وَتَسَبَّحُونَ.⁷ وَكَانَ جَمِيعُ الرِّجَالِ تَحَوُّ أَشْيَ عَشَرَ.

خدمة الرسول بولس في افسس

⁸ ثُمَّ دَخَلَ الْمَجْمَعَ وَكَانَ يُجَاهِرُ مَدَّةَ ثَلَاثَةِ أَشْهُرَ مُحَاجًّا وَمُفَنِّعًا فِي مَا يَخْتَصُّ بِمَلَكُوتِ اللَّهِ.⁹ وَلَمَّا كَانَ قَوْمٌ يَتَفَسَّسُونَ وَلَا يَفْقَهُونَ، شَاتَمِينَ الطَّرِيقَ أَمَامَ الْجُمْهُورِ، اعْتَرَلَ عَنْهُمْ وَأَفَرَزَ التَّلَامِيذَ مُحَاجًّا كُلَّ يَوْمٍ فِي مَدْرَسَةِ إِنْسَانٍ اسْمُهُ تِيرَاسُ.¹⁰ وَكَانَ ذَلِكَ مَدَّةَ سَتَيْنَ حَتَّى سَمِعَ كَلِمَةَ الرَّبِّ يَسُوعَ جَمِيعُ السَّاكِنِينَ فِي أَسِيَا، مِنْ يَهُودٍ وَنُوبَتَانِيِّينَ.¹¹ وَكَانَ اللَّهُ يَصْنَعُ عَلَى يَدَيْ بُولَسَ قُوَّاتٍ غَيْرَ الْمُعْتَادَةِ،¹² حَتَّى كَانَ يُبْرِئُ عَنْ جَسَدِهِ بِمَتَادِيلٍ أَوْ مَازَرٍ إِلَى الْمَرَضَى فَتَزُولُ عَنْهُمْ الْأَمْرَاضُ وَتَخْرُجُ الْأَرْوَاحُ السَّرِيرَةُ مِنْهُمْ.

¹³ فَتَسَرَّعَ قَوْمٌ مِنَ الْيَهُودِ الطَّوَّافِينَ الْمُعَرِّمِينَ أَنْ يُسَمُّوا عَلَى الَّذِينَ بِهِمُ الْأَرْوَاحُ السَّرِيرَةُ بِاسْمِ الرَّبِّ يَسُوعَ قَائِلِينَ: نَفْسُكُمْ عَلَيْكَ يَسُوعَ الَّذِي يَكْرُرُ بِهِ بُولَسُ.¹⁴ وَكَانَ سَبْعَةَ تَبِينَ لِسَكَوَا، رَجُلٌ يَهُودِيٌّ رَئِيسَ كَهْتَةٍ، الَّذِينَ قَعَلُوا هَذَا. فَأَجَابَ الرُّوحُ السَّرِيرُ وَقَالَ: أَمَّا يَسُوعُ فَأَنَا أَعْرِفُهُ، وَبُولَسُ أَيَا أَعْلَمُهُ، وَأَمَّا أَنْتُمْ، فَمَنْ أَنْتُمْ؟¹⁶ قَوَّتَبَ عَلَيْهِمُ الْإِنْسَانُ الَّذِي كَانَ فِيهِ الرُّوحُ السَّرِيرُ وَعَلَيْهِمْ وَقَوِيَ عَلَيْهِمْ حَتَّى هَرَبُوا مِنْ ذَلِكَ الْبَيْتِ غُرَاةً وَمُجَرَّحِينَ.¹⁷ وَصَارَ هَذَا مَعْلُومًا عِنْدَ جَمِيعِ الْيَهُودِ وَالنُّوبَتَانِيِّينَ السَّاكِنِينَ فِي أَفْسُسَ، فَوَقَعَ خَوْفٌ عَلَى جَمِيعِهِمْ وَكَانَ اسْمُ الرَّبِّ يَسُوعَ يَتَعَظَّمُ.¹⁸ وَكَانَ كَثِيرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَأْتُونَ مُقَرَّرِينَ وَمُخْبِرِينَ بِأَفْعَالِهِمْ.¹⁹ وَكَانَ كَثِيرُونَ مِنَ الَّذِينَ يَسْتَعْمِلُونَ السَّحَرِ يَجْمَعُونَ الْكُتُبَ وَيُحَرِّقُونَهَا أَمَامَ الْجَمِيعِ، وَخَسَبُوا أَثْمَانَهَا فَوَجَدُوهَا خَمْسِينَ أَلْفًا مِنَ الْفِصَّةِ.²⁰ هَكَذَا كَانَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ تَنُمُو وَتَقْوَى بِشِدَّةٍ.

²¹ وَلَمَّا كَمَلَتْ هَذِهِ الْأُمُورُ وَصَعَ بُولُسُ فِي تَهْنِئِهِ أَنَّهُ بَعْدَ مَا يَجْتَازُ فِي مَكْدُونِيَّةٍ وَأَخَاتِيَّةٍ يَذْهَبُ إِلَى أَوْرُسَلِيمَ قَائِلًا: إِنِّي بَعْدَ مَا أَصِيرُ هُنَاكَ يَتَّبِعِي أَنْ أَرَى رُومِيَّةً أَيْضًا. ²² فَأَرْسَلَ إِلَى مَكْدُونِيَّةٍ اثْنَيْنِ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا يَحْدِثُونَ، تِيمُوثَاوُسَ وَأَرْسُطُوسَ، وَلَيْتَ هُوَ رَمَانًا فِي أَسِيَا.

شَعَبُ الصِّيَاغَةِ فِي أَفْسُسَ

²³ وَحَدَّثَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ شَعْبٌ لَيْسَ بِقَلِيلٍ بِسَبَبِ هَذَا الطَّرِيقِ. ²⁴ لِأَنَّ إِنْسَانًا اسْمُهُ دِيمِترِيُوسُ، صَانِعُ صَانِعِ هَيَاكِلِ فَصَّةٍ لِأَرْطَامِيسَ، كَانَ يُكْسِبُ الصَّنَاعَةَ مَكْسِبًا لَيْسَ بِقَلِيلٍ. ²⁵ فَجَمَعَهُمُ وَالْقَعْلَةَ فِي مِثْلِ ذَلِكَ الْعَمَلِ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ، أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ سِعْتَنَا إِنَّمَا هِيَ مِنْ هَذِهِ الصَّنَاعَةِ. ²⁶ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ وَتَسْمَعُونَ أَنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَفْسُسَ فَقَطْ بَلْ مِنْ جَمِيعِ أَسِيَّا تَقْرِبًا اسْتِمَالًا وَأَرَاغَ بُولُسُ هَذَا جَمْعًا كَثِيرًا قَائِلًا: إِنَّ الَّتِي تُصْنَعُ بِالْأَيْدِي لَيْسَتْ آلِهَةً. ²⁷ فَلَيْسَ تَصِيَّتًا هَذَا وَحْدَهُ فِي خَطَرٍ مِنْ أَنْ يَحْضَلَ فِي إِهَاتِهِ بَلْ أَيْضًا هَيْكَلُ أَرْطَامِيسَ، الْإِلَهَةِ الْعَظِيمَةِ، أَنْ يُحْسَبَ لَا شَيْءٌ وَأَنْ سَوْفَ تُهْذَمَ عَظَمَتُهَا، هِيَ الَّتِي يَعْبُدُهَا جَمِيعُ أَسِيَّا وَالْمَسْكُونَةِ. ²⁸ فَلَمَّا سَمِعُوا امْتَلَأُوا غَضَبًا وَطَفِقُوا يَصْرُخُونَ قَائِلِينَ: عَظِيمَةٌ هِيَ أَرْطَامِيسُ الْأَفْسُسِيِّينَ. ²⁹ قَامَتِ الْمَدِينَةُ كُلُّهَا اضْطِرَابًا وَانْدَفَعُوا بِنَفْسٍ وَاجِدَةٍ إِلَى الْمَشْهَدِ حَاطِفِينَ مَعَهُمْ غَايُوسَ وَأَرْسُتَرُخُسَ الْمَكْدُونِيِّينَ، رَفِيقَيْ بُولُسَ فِي السَّفَرِ.

³⁰ وَلَمَّا كَانَ بُولُسُ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ بَيْنَ الشَّعْبِ لَمْ يَدْعُهُ الْبَلَامِيذُ. ³¹ وَأَنَاسُ مِنْ وَجْهِهِ أَسِيَّا كَانُوا أَصْدِقَاءَهُ أَرْسَلُوا يَطْلُبُونَ إِلَيْهِ أَنْ لَا يُسَلِّمَ نَفْسَهُ إِلَى الْمَشْهَدِ. ³² وَكَانَ الْبَعْضُ يَصْرُخُونَ بِشَيْءٍ وَالْبَعْضُ بِشَيْءٍ آخَرَ لِأَنَّ الْمُحَقَّلَ كَانَ مُضْطَرِبًا وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَذَرُونَ لِأَيِّ شَيْءٍ كَانُوا قَدْ اجْتَمَعُوا. ³³ فَاجْتَدَبُوا إِسْكَندَرَ مِنَ الْجَمْعِ، وَكَانَ الْيَهُودُ يَدْفَعُونَهُ، فَأَسَارَ إِسْكَندَرُ يَدَيْهِ يُرِيدُ أَنْ يَخْتِجَ لِلشَّعْبِ. ³⁴ فَلَمَّا عَرَفُوا أَنَّهُ يَهُودِيٌّ صَارَ صَوْتُ وَاجِدٍ مِنَ الْجَمِيعِ صَارِخِينَ تَحَوُّ مَدَّةَ سَاعَتَيْنِ: عَظِيمَةٌ هِيَ أَرْطَامِيسُ الْأَفْسُسِيِّينَ.

³⁵ ثُمَّ سَكَّنَ الْكَاتِبُ الْجَمْعَ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْأَفْسُسِيُّونَ، مَنْ هُوَ الْإِنْسَانُ الَّذِي لَا يَعْلَمُ أَنَّ مَدِينَةَ الْأَفْسُسِيِّينَ مُتَعَبَّدَةٌ لِأَرْطَامِيسَ، الْإِلَهَةِ الْعَظِيمَةِ وَالنَّمَاتِ الَّذِي هَبَطَ مِنْ رَفْسٍ؟ ³⁶ فَإِذَا كَانَتْ هَذِهِ الْأَشْيَاءُ لَا تُقَاوَمُ يَتَّبِعِي أَنْ تَكُونُوا هَادِيَيْنِ وَلَا تَفْعَلُوا شَيْئًا

می‌داشتند. ¹⁸ و بسیاری از آنانی که ایمان آورده بودند آمدند و به اعمال خود اعتراف کرده، آنها را فاش می‌نمودند. ¹⁹ و جمعی از شعبه بازان کتب خویش را آورده، در حضور خلق سوزانیدند و چون قیمت آنها را حساب کردند، پنجاه هزار درهم بود. ²⁰ بدینطور کلام خداوند ترقی کرده قوت می‌گرفت.

²¹ و بعد از تمام شدن این مقدمات، پولس در روح عزیمت کرد که از مکادونیه و آخائیه گذشته، به اورشلیم برود و گفت: بعد از رفتنم به آنجا روم را نیز باید دید. ²² پس دو نفر از ملازمان خود، یعنی تیموتاؤس و آرسطوس را به مکادونیه روانه کرد و خود در آسیا چندی توقف نمود.

شورش زرگر در آفسُس

²³ در آن زمان هنگامهای عظیم درباره طریقت بر پا شد. ²⁴ زیرا شخصی دیمتریوس نام زرگر که تصاویر بت‌کده آرتامیس از نقره می‌ساخت و به جهت صنعتگران نفع خفیر پیدا می‌نمود، ایشان را و دیگرانی که در چنین پیشه اشتغال می‌داشتند، ²⁵ فراهم آورده، گفت: ای مردمان شما آگاه هستید که از این شغل، فراخی رزق ما است. ²⁶ و دیده و شنیده‌اید که نه تنها در آفسُس، بلکه تقریباً در تمام آسیا این پولس خلق بسیاری را اغوا نموده، منحرف ساخته است و می‌گوید اینهایی که به دستها ساخته می‌شوند، خدایان نیستند. ²⁷ پس خطر است که نه فقط کسب ما از میان رود بلکه این معبدخای عظیم آرتامیس نیز حقیر شمرده شود و عظمت وی که تمام آسیا و ربع مسکون او را می‌پرستند برطرف شود. ²⁸ چون این را شنیدند، از خشم پر گشته، فریاد کرده، می‌گفتند که: بزرگ است آرتامیس آفسُسیان. ²⁹ و تمامی شهر به شورش آمده، همه متفقاً به تماشاخانه تاختند و غایوس و آرسترخُس را که از اهل مکادونیه و همراهان پولس بودند با خود می‌کشیدند.

³⁰ اما چون پولس اراده نمود که به میان مردم درآید، شاگردان او را نگذاشتند. ³¹ و بعضی از رؤسای آسیا که او را دوست می‌داشتند، نزد او فرستاده، خواهش نمودند که خود را به تماشاخانه نسپارد. ³² و هر یکی صدایی علیحده می‌کردند زیرا که جماعت آشفته بود و اکثر نمی‌دانستند که برای چه جمع شده‌اند. ³³ پس اسکندر را از میان خلق کشیدند که یهودیان او را پیش

أَقْبَحًا. ³⁷لَا تَكُمُ أَتَيْتُمْ يَهْدَيْنَ الرَّجُلَيْنِ وَهُمَا لَيْسَا سَارِقِي هَيَاكَلٍ وَلَا مُجَدِّقَيْنِ عَلَى إِلَهَيْكُمُ. ³⁸فَإِنْ كَانَ دِيمِتْرِيُوسُ وَالصُّنَاغُ الَّذِينَ مَعَهُ لَهُمْ دَعْوَى عَلَى أَحَدٍ، فَإِنَّهُ يُقَامُ أَيْامُ لِلْقَضَاءِ وَيُوجَدُ وَلَا، فَلْيُرَافِعُوا بَعْضُهُمْ بَعْضًا. ³⁹وَإِنْ كُنْتُمْ تَطْلُبُونَ شَيْئًا مِنْ جِهَةِ أُمُورٍ أُخَرَ فَإِنَّهُ يُقْضَى فِي مَحْفِلٍ سَرْعَى. ⁴⁰لَأَنَا فِي خَطَرٍ أَنْ تُحَاكِمَ مِنْ أَجْلِ فِتْنَةٍ هَذَا الْيَوْمَ وَلَيْسَ عَلَيْهِ يُمَكِّنُ مِنْ أَجْلِهَا أَنْ تُقَدَّمَ حِسَابًا عَنْ هَذَا التَّجْمَعِ. ⁴¹وَلَمَّا قَالَ هَذَا صَرَفَ الْمَحْفِلَ.

انداختند و اِسْكَنْدَر به دست خود اشاره کرده، خواست برای خود پیش مردم حجت بیاورد. ³⁴لیکن چون دانستند که یهودی است همه به یک آواز قریب به دو ساعت ندا می‌کردند که: بزرگ است اِرتامیس اَقْسُسیان.

³⁵پس از آن مستوفی شهر خلق را ساکت گردانیده، گفت: ای مردان اَقْسُسی، کیست که نمی‌داند که شهر اَقْسُسیان اِرتامیس خدای عظیمو آن صنمی را که از مشتری نازل شد پرستش می‌کند؟ ³⁶پس چون این امور را نتوان انکار کرد، شما می‌باید آرام باشید و هیچ کاری به تعجیل نکنید. ³⁷زیرا که این اشخاص را آوردید که نه تاراجکنندگان هیکلاند و نه به خدای شما بد گفته‌اند. ³⁸پس هر گاه دیمتریوس و همکاران وی ادعایی بر کسی دارند، ایام قضا مقرر است و داوران معین هستند. با همدیگر مرافعه باید کرد. ³⁹و اگر در امری دیگر طالب چیزی باشید، در محکمه شرعی فیصل خواهد پذیرفت. ⁴⁰زیرا در خطریم که در خصوص فتنه امروز از ما بازخواست شود چونکه هیچ علتی نیست که درباره آن عذری برای این ازدحام توانیم آورد. ⁴¹این را گفته، جماعت را متفرق ساخت.